

konservative Landsraadmøde har da heller ikke stillet sig bag dette Krav. Det er ogsaa klart, at Statsministeren ikke vilde tage Afstand fra sin virkelige Fører. Det vilde jo være Selvmord for Regeringen at tage Afstand fra det ærede Medlem Hr. Pinstrup, og en saadan i og for sig rimelig Handling kan man ikke vente af dette Ministerium. Det er jo det ærede Medlem Hr. Pinstrup, der ser, hvorledes hans Politik har sejret, hvorledes det er hans Politik, der nu føres af denne Regering, som blev til ved det ærede Medlems Indsats i 1926. Det var det ærede Medlem Hr. Pinstrup og hans Standsfæller — saaledes har han selv skildret det —, der i Virkeligheden gav Mulighederne for dette Ministerium, og det vilde, som sagt, derfor være fuldkommen urimeligt at vente, at dette Ministerium skulde tage Afstand fra selve det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Nej, den højtærede Statsminister erklærede sig tværtimod enig med det ærede Medlem; han fandt, at den Tale, der har været saa omstridt, var en Tale med mange gode Sandheder. Ja, sagde den højtærede Statsminister, der var maaske Sætninger i den, der kunde mistydes, men Talen var god nok. Jeg var, som sagt, ikke i mindste Maade i Tvivl om, at saadan maatte Regeringens Svar blive. Og for at ingen yderligere skal være i Tvivl om Regeringspartiets Stilling, har en af de førende Bladredaktører, Redaktøren af et af Venstres Hovedorganer, specielt for det ærede Medlem Hr. Pinstrups Opfattelse og Vælgerinteresser, „Aalborg Amtstidende“, helt og fuldt stillet sig paa samme Stade som det ærede Medlem Hr. Pinstrup med Ord, der var endnu mindre festlige end det ærede Medlem Hr. Pinstrups Ord.

Som sagt, det ærede Medlem har selv erklæret, at den Tale er han baade tilfreds med og stolt over. Han uddybede og forklarede os nærmere, hvad Meningen var. Paa et enkelt Punkt synes jeg, han forsøgte en Smule Bortforklaring, men Bortforklaring er her umulig, det ærede Medlem kan ikke komme bort fra, at det var Hovedstaden, han vendte sig imod. Naar det ærede Medlem siger i sin Tale ifølge det Referat, der er udsendt: Nu trænger vi til at tilbageerobre det Ry, vi har mistet, som et nøjsomt og sparsommeligt Folk, men det Krav kommer herude fra Provinsen, fra Landet — er der ingen, der kan være i Tvivl om det Modsætningsforhold, som det ærede Medlem her søger at skabe mellem Provinsen og Landet paa

den ene Side og Hovedstaden paa den anden. Det kan jo ikke være at opfatte som en Elskværdighed til København, at den ikke har Begreb om Nøjsomhed og Sparsommelighed. Nu er der jo ingen af dem, der lever i København, der er i Tvivl om, at der sikkert er flere herinde, der er nødt til at vise Nøjsomhed og Sparsommelighed, end der er paa det ærede Medlem Hr. Pinstrups Hjemegn. Det ærede Medlem var saa venlig at sige, at „vi danske Jordbrugere kan se bort fra, hvad en overvigtig og herskelysten Københavnerpresse mener om os, lad den passe sit Teaterpjat.“ Der er vel ingen, der vil paastaa, at det skulde være en Elskværdighed til København, at dens Presse bliver kaldt overvigtig og herskesyg, offentlige Organer, der intet andet har at beskæftige sig med end Teaterpjat. Altsaa, jeg synes, at det ærede Medlem, som har brugt disse Udtalelser, ikke skulde forsøge — det er han ogsaa alt for stor en Mand til — at bortforklare noget af det, som han virkelig har sagt. Han forklarer os, at han har vendt sig mod visse Spekulantkredse. Han faar vanskeligt Folk til at tro, at bl. a. de to Sætninger, jeg her har læst op, er vendt mod Spekulantkredse. Den københavnske Presse er da ikke „Spekulantkredse“. Og det Samlingssignal, der kom til sidst i Talen: Hvis vi — Landmændene — stod sammen, vilde vi trods al Vælgermatematik endnu være Landets største Magt, ingen kunde trodse vor Villie — ja, det er et smukt Samlingssignal, et pragtfuldt Ord til hele Landet om at samles. Nej, et Ord til Landmændene er det om at samle sig om visse Interesser og Krav; naar de bare staa samlede derom, skal ingen kunne trodse de Herrer Villie. Det er vel ikke disse klare Sætninger, disse overmodige Sætninger, der er blevet mistydet, de *kan* simpelt hen ikke mistydes. Og det bør tilføjes, at den, der siger dette, er Repræsentant for et Erhverv paa 80 000 Personer. Det er Repræsentanten for et Erhverv paa 80 000 Personer, der taler om, at de vil være Landets største Magt. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem i den Garde, han mener at burde samle, ogsaa regner Husmænd og Landarbejdere med. Han *faar* dem i hvert Fald ikke med, det kan han være overbevist om. Men selv om han regner dem med i dette Opbud, hvad saa? Saa bliver det en Trediedel af Befolkningen, som altsaa ønsker at bevare en Magt, saa ingen vover at trodse det ærede Medlems Villie. Enhver Forklaring og et hvert Forsøg paa Bortforklaring er